

Zaaknummer 2015-W1594 B

4 januari 2016

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mevrouw mr. A.W.E.S. van Duyneveldt-Franken.

1. De procedure

Op 22 september 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, beslist dat de klacht tegen [aangeklaagde] niet-ontvankelijk is wegens te late indiening van de klacht.

Mevrouw mr. A.W.E.S. van Duyneveldt-Franken heeft bij brief van 12 oktober 2015 (ingekomen op 13 oktober 2015) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van de KLAC van 22 september 2015.

Dr. [naam], vice-kanselier bisdom Haarlem-Amsterdam heeft bij brief van 21 oktober 2015 (ingekomen 23 oktober 2015) medegedeeld dat de bisschop afziet van een inhoudelijke reactie op het bezwaarschrift.

Op 27 november 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager heeft aangevoerd dat de Klac ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de klacht niet-ontvankelijk is wegens ten late indiening van de klacht.

3. De beoordeling

Ingevolge artikel 20.1 van de Procedure kan tegen de beslissing van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid kan niet leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelende kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht van klager.

De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen.

Hetgeen de behandelende kamer met betrekking tot de vraag of de klacht van klager ontvankelijk is, heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelende kamer heeft haar oordeel onder punt 2.3. van haar beslissing toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal en met in acht name van de Procedure, in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 4 januari 2016 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mr. P.A.M. Hendriks en mr. G.A.M. Stevens, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.